

Apă și război - David R. Reid

Versete călăuzitoare: Exodul 17.5-6,10-13

Exodul 17.5-6,10-13: Și Domnul i-a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului și ia cu tine din bătrânii lui Israel. Și ia în mână toiagul tău cu care ai lovit râul și mergi. Iată, Eu voi sta înaintea ta acolo, pe stâncă, în Horeb, și vei lovi stâncă și vor ieși ape din ea și poporul va bea”. Și Moise a făcut așa înaintea ochilor bătrânilor lui Israel. ... Și Iosua a făcut cum i-a zis Moise, ca să se lupte cu Amalec; și Moise, Aaron și Hur s-au suit pe vârful dealului. Și a fost așa: când își ridica Moise mâna, învingea Israel, iar când își lăsa mâna în jos, învingea Amalec. Și mâinile lui Moise îi erau grele; și au luat o piatră și au pus-o sub el, iar el s-a așezat pe ea. Și Aaron și Hur îi țineau mâinile, unul de o parte și altul de alta, și mâinile lui au stat întinse până la apusul soarelui. Și Iosua a doborât pe Amalec și pe poporul său cu ascuțișul sabiei.

Citește Exodul 17.

Contextul istoric

„Apă și război” - sună ca un titlu de roman sau ca titlul unui raport guvernamental despre drepturile de apă disputate. Disputele și luptele pentru apă erau ceva obișnuit în zilele Vestului Sălbatic și, cu regret, sunt încă prea frecvente în multe locuri din lume și astăzi. Cu toate acestea, „Apa și războiul” nu se referă la un război pentru drepturi de apă, ci la două evenimente din Exodul 17: Dumnezeu oferă apă pentru poporul lui Israel în călătoria lor prin deșert, și Israel luptă împotriva lui Amalec.

Exodul 16 relatează despre modul în care DOMNUL a oferit în mod miraculos poporului mană în fiecare zi, chiar hrana care trebuia să le potolească foamea fizică și ar fi asigurat o hrănire sănătoasă pentru poporul Său. Exodul 17 descrie dorința poporului după apă.

Până în acest punct al călătoriei lor, israeliții ar fi trebuit să fi învățat că Dumnezeu le purta de grijă. În schimb, ei au murmurat și s-au plâns și l-au întrebat cu obrăznicie pe Moise, de ce i-a scos din Egipt ca să moară de sete în pustie (Exodul 17.3)! Moise se temea deja că îl vor ucide cu pietre. Deși ei se plâneau și nu aveau încredere, Dumnezeu a purtat grijă cu răbdare din nou de poporul Său. El i-a arătat lui Moise o stâncă și i-a spus să lovească stâncă cu toiagul său (Exodul 17.5,6). În mod miraculos, din stâncă a curs apă proaspătă!

Amaleciții erau un trib nomad sălbatic, care trăia în Peninsula Sinai și erau urmașii lui Esau. Deuteronomul 25.17,18 relatează că amaleciții l-au atacat pe Israel din spate în atacul din Exodul 17. Dar Dumnezeu Și-a păstrat poporul și, sub conducerea armatei lui Iosua, amaleciții au fost înfrânți. De pe un deal, Moise a supravegheat bătălia. Faptul că și-a ținut brațele ridicate către Dumnezeu a fost decisiv în înfrângerea lui Amalec. Atâta timp cât Moise și-a ținut brațele ridicate, Israel a fost victorios; dar de îndată ce și-a coborât brațele, Amalec a fost victorios. Susținând brațele ridicate ale lui Moise (Exodul 17.12), Aaron și Hur au avut o contribuție importantă la victoria lui Israel.

Învățătură spirituală

În călătoria prin pustie a israeliților din Egipt spre Canaan, apa și bătălia fac parte din lecția spirituală. Toate incidentele din timpul peregrinării prin pustie sunt modele sau „tipuri” din care putem învăța adevăruri spirituale (1 Corinteni 10.11). Un *tip* este o persoană, un loc, un eveniment sau un obiect din Vechiul Testament care reprezintă un adevăr din Noul Testament. Așadar, cum reprezintă apa din stâncă și lupta cu Amalec adevărul Noului Testament?

1. Apa din stâncă este o imagine spirituală pentru apa Duhului Sfânt.

În 1 Corinteni 10.4 se spune că poporul din pustie „a băut băutură spirituală dintr-o stâncă spirituală”. Înseamnă aceasta că apa din pustie nu era apă adevărată și că stânca nu era o stâncă adevărată? Nu! Apa și stânca erau reale. Stânca, pe care Moise a lovit-o cu toiagul său și din care a curs apă, este o imagine spirituală a lui Isus Hristos, sursa de apă vie. Pe cruce, Domnul Isus a fost „lovit” cu „toiagul” judecății lui Dumnezeu din cauza păcatelor noastre, iar acum viața spirituală sau apa vie este disponibilă pentru oricine are sete spirituală.

Apa reprezintă nu numai viața spirituală nouă în Hristos, ci și Duhul Sfânt, care dă această viață. Ți mai amintești ce a spus Domnul nostru la Sărbătoarea Corturilor? „«Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, după cum a spus Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie.» Dar a spus aceasta despre Duhul pe care urmau să-L primească cei care au crezut în El; pentru că nu era încă Duh Sfânt, deoarece Isus nu fusese încă glorificat” (Ioan 7.37-39).

Este vorba de aceeași „apă vie”, pe care Domnul o promisese femeii din Samaria, dacă aceasta ar fi crezut în El ca Mesia (Ioan 4.13,14). Viața nouă, alimentată de Duhul Sfânt, este promisă astăzi oricui vine la Isus Hristos, Stânca lovită, pentru a-și potoli setea spirituală.

2. Lupta împotriva lui Amalec este o imagine spirituală a luptei împotriva naturii păcătoase

Lupta împotriva lui Amalec este o imagine spirituală pentru un alt aspect al vieții creștine. Biblia ne învață că ne-am născut cu o natură păcătoasă; aceasta este uneori numită „carne” în Noul Testament. Când devenim credincioși, primim apa vieții alimentată de Duhul Sfânt care locuiește în noi. Dar natura noastră păcătoasă nu este încă înlăturată. Mai degrabă, există o luptă neîncetată între carne și Duhul Sfânt!

În Galateni 5.16,17 se spune: „Umblați în Duh și nicidecum nu veți împlini poftele cărnii. Deoarece carnea pofteste împotriva Duhului și Duhul împotriva cărnii; și acestea se împotrivesc unul altuia”. Lupta împotriva lui Amalec reprezintă lupta dintre carne și Duh. Am menționat mai sus că amaleciții erau urmașii lui Esau, care era un „curvar” și un „om lumesc” (Evrei 12.16). Esau era condus de poftele naturii sale carnale sau păcătoase. Acest fapt arată că Amalec exemplifică lucrarea naturii păcătoase în viața credinciosului.

Amalec a fost într-adevăr învins în această bătălie, dar nu a fost nimic (Exodul 17.16). Așa cum lupta dintre Amalec și Israel a continuat din generație în generație, tot așa și în viața noastră de creștini credincioși există o luptă între natura noastră păcătoasă și Duhul Sfânt care locuiește în noi. Apostolul Pavel scrie despre această luptă în Romani 7, pornind de la propria sa experiență. Slavă Domnului că lupta dintre carne și Duhul se încheie atunci când suntem în ceruri! Atunci vom avea un trup de înviere fără păcat (Filipeni 3.20,21)!

Exodul 17

Exodul 17 ne arată mai multe principii pentru victorie în lupta dintre natura păcătoasă și Duhul Sfânt. Moise stătea pe deal ca și conducător al poporului lui Dumnezeu. El ilustrează adevărul că Domnul mijlocește pentru noi în înălțime. În timp ce luptăm în bătăliile noastre spirituale, ar trebui să recunoaștem cu recunoștință că Domnul nostru se află în înălțime „mijlocind pentru noi”, așa cum se spune în Romani 8.34 și Evrei 7.25.

Mâinile ridicate ale lui Moise subliniază importanța rugăciunii în lupta spirituală. Atâta timp cât Moise își ținea brațele ridicate în rugăciune, poporul lui Dumnezeu era victorios; dar când el a obosit și și-a coborât brațele, inamicul era victorios. Natura păcătoasă este mereu activă; de aceea trebuie să rămânem vigilenți și „să ne rugăm neîncetat” (1 Tesaloniceni 5.17). Și trebuie să ne rugăm cu credincioșie pentru ceilalți credincioși, care sunt atacați constant.

Un alt principiu, pentru a fi victorios în lupta dintre carne și Duh, devine clar din Exodul 17.13. Poate că putem spune astfel: faptul că Amalec a fost învins „cu ascuțișul sabiei” arată cât de important este să folosim „sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu”, atunci când ne angajăm în lupta spirituală cu dușmanul (Efeseni 6.17). Duhul Sfânt, care locuiește în noi, luptă împotriva cărnii, umplându-ne mintea și duhul cu Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât să fim întăriți pentru luptă. El ne poate aduce în memorie anumite versete sau pasaje biblice, astfel încât să putem zădărnici planurile continue ale naturii păcătoase. Evrei 4.12 spune că, prin sabia Cuvântului, Duhul poate descoperi zonele cu probleme din viața noastră - zonele în care natura păcătoasă a obținut controlul asupra noastră.

Dar nu uita, dacă nu citești și nu cunoști Cuvântul lui Dumnezeu, Acesta nu este disponibil pentru Duhul Sfânt.

Aplicație practică

Tu poți fi un „Hur!”

Ai avut vreodată sentimentul că ești doar un credincios obișnuit și nu un creștin multilateral dotat, remarcabil, „important”? Ai tu sentimentul că rugăciunile tale sunt banale, chiar dacă ți-ai dori să fii un mare luptător în rugăciune?

Lasă-te încurajat! Poate că ești un „Hur”! Hur a susținut unul dintre brațele ridicate ale lui Moise. Hur nu a avut un rol principal. Hur nu a fost în centrul atenției. Dar Hur a avut un rol important - un rol foarte important!

Poți fi un „Hur” făcând tot ce poți pentru a sprijini lucrarea Domnului, precum și pe alți slujitori ai Domnului! Fii atent la sarcinile în care este nevoie de susținători și de ajutoare binevoitoare - sarcini care sunt adesea trecute cu vederea, pentru că nu par foarte importante sau pline de farmec.

Fii atent la persoanele care au nevoie de rugăciunile și de cuvintele tale zilnice de încurajare. Poate că un conducător obosit de luptă din adunarea (biserica) ta are nevoie de sprijinul tău! Poate că un prieten, care suferă de mult timp, are nevoie de mângâierea și de ajutorul tău practic!

Atunci când îi sprijini pe alți creștini credincioși în acest fel, poate că în ochii tăi ai doar un rol ne semnificativ - dar creștinii credincioși, care îi sprijină pe alții, sunt foarte importanți pentru ca bătăliile din războiul spiritual să fie câștigate. Un credincios fidel, care sprijină pe alții, poate face chiar diferența decisivă dintre înfrângere și victorie. Tu poți fi un „Hur”!

Titlul original: „Water and War”

Sursa: www.growingchristians.org